

عنوان مقاله:

ابونصر الضبی؛ محدثی ناصبی در سلسله مشایخ صدوق

محل انتشار:

پژوهشنامه مطالعات تاریخی قرآن و حدیث، دوره 27، شماره 70 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

کوثر یوسفی نجف آبادی - گروه علوم قرآن و حدیث، دانشگاه کاشان، دانشکده ادبیات، کاشان، ایران پژوهشگر پژوهشگاه مطالعات اسلامی، قم، ایران مدرس جامعه المصطفی

حسین ستار - عضو هیئت علمی گروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه کاشان، دانشکده ادبیات، کاشان، ایران

خلاصه مقاله:

ابن بابویه به عنوان محدث بزرگ عالم تشیع همواره در سفرهای خود از علما و مشایخ بسیاری با اندیشه های مختلف شیعی و غیر شیعی بهره برده است. در این میان وجود یکی از نواصب که صدوق با تعابیر «ما رایت انصب منه» از او یاد نموده؛ ذهن ها را در چرایی و چگونگی بهره گیری از این مشایخ به خود مشغول می کند. «ابونصر احمد بن الحسین الضبی» با چنین وصفی در ۴ اثر صدوق حضور دارد لیک در آثار رجالی بسیار ناشناخته است. این پژوهش بر آن است تا با واکاوی آثار و اخبار ضبی با شیوه ای توصیفی، تحلیلی فهم بهتری از نگاه ابن بابویه و هم عصران او از این شخصیت به دست دهد. روایات ضبی در موضوعات مختلف گاه مورد استناد فقها-حتی امامیه- قرارگرفته چنانکه نقل فضایل اهل بیت نیز در روایات او بسیار به چشم می خورد. این پژوهش اخبار ضبی در منابع شیعه را از احادیث منتقله ای معرفی می کند که پسینیان صدوق تنها با نگاه به منبع صدوق بدین اخبار رنگ و بوی شیعی داده و حتی در منابع فقهی خود از آن بهره برده اند. در این مسیر با کاوش در محیط و فرهنگ نیشابور و مشایخ و شاگردان ابونصر اطلاعات جدیدی را در اختیار ما قرار می دهد.

کلمات کلیدی:

ابن بابویه، ابونصر احمد بن الحسین المروانی الضبی، ناصبی، نیشابور، صلوات بترأء

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1422927>

